

هشت مارس بیانگر بخشی از تاریخ مبارزات طبقه کارگر است.

کمیته پیگیری

هفدهم اسفند ماه هشتاد و پنج

روز جهانی زن نتیجه تلاش و فداکاریهای زنان کارگر است. این روز بیان حرکت عینی و مادی از تاریخ جدال طبقاتی است که زنان کارگر در راه بدست آوردن حقوق انسانی از زندگی و جان خود مایه گذاشتند. همانگونه که مردان کارگر در نظام سرمایه داری استثمار می شوند زنان دو چندان گرفتار استثمارند. هشت مارس نه در قالب انحرافات بورژوازی که می خواهد زن را کالای بزرگ شده و مدرن معرفی کند می گنجد و نه منزوی کردن زنان را به بهانه تقدس در آفرینش و پاکدامنی می پذیرد در همین حال قالب انتقام جویانه فمینیستی برای رواج تفرقه و اختلاف جنسی و برخورد غیر علمی رانیز بر می تابد. چرا که هدف هر سه انحراف تحمیل شده تهی کردن جنبش زنان از محوریت ستیز طبقاتی است. ۱۷ اسفند روز جهانی زن نمای دیگری از روز جهانی کارگر است سیر تاریخی مبارزات زنان سند انکار ناپذیر اثبات این ادعا ست که روز ۸ مارس ۱۸۷۵ زنان کارگر نساج در نیویورک در اعتراض به پایین بودن سطح دستمزدها و شرایط غیر انسانی کار دست به تظاهرات زدند. این حرکت به درگیری قهر آمیز با پلیس انجامید، و به طرز وحشیانه ای سرکوب شد. در ۸ مارس ۱۹۰۷ دوباره زنان کارگر نساج آمریکا باخواست ۱۰ ساعت کار روزانه دست به تظاهرات زدند، که باز هم تظاهرات آنها سرکوب شده و به دستگیری بسیاری از زنان منجر گردید. در ۸ مارس سال ۱۹۰۸ حزب سوسیالیست آمریکا به تشکیل کمیته ملی زنان برای مبارزه جهت کسب حق رای زنان اقدام کرد، و در همین حین (۸ مارس ۱۹۰۸) کارگران زن بافنده سوزنی با خواست ممنوعیت کار کودکان و کسب حق رای زنان در نیویورک دست به تظاهرات زدند. چنین رویدادهای (ریز و درشت) بسیاری در این سال در آمریکا رخ داد که باعث گردید سال بعد یعنی ۱۹۰۹ روز ۸ مارس بعنوان نخستین روز ملی زنان در این سال در آمریکا البته به طور غیر رسمی از طرف احزاب چپ تثبیت شده و زمینه دائمی حرکت های انقلابی شود. در کنگره بین المللی سوسیالیستها که سال ۱۹۱۰ در کپنهاگ برگزار شد، گلارا زتکین ۸ مارس را بعنوان روز جهانی زن پیشنهاد کرد که توسط کنگره به رسمیت شناخته شد. در هشت مارس ۱۹۱۱ یک میلیون زن در کشورهای آلمان، دانمارک، سوئیس و استرالیا با برپایی تظاهرات خواهان حق رای، حق کار و آموزش حرفه ای شدند. همین سال در روسیه و چین و چند کشور دیگر تظاهرات دیگری به مناسبت بزرگداشت ۸ مارس برگزار گردید. و در کمتر از یک هفته بعد از ۸ مارس ۱۹۱۷ زن کارگر در آتش "ترانکل" در شهر نیویورک

کشته شدند که معترض به شرایط وحشتناکی که به این فاجعه انجامید بودند. این خود دستمایه دیگری بود در اعتراضات ۸ مارس سالهای بعد که تظاهرات زیادی را سبب شد. در ۸ مارس ۱۹۱۷ زنان علیه افزایش قیمت ها، تعطیلی کارخانجات و اخراج کارگران دست به تظاهرات زدند. و این تظاهرات به شورش انجامید، که در تفریع

اوضاعی که به انقلاب فوریه همانسال انجامید، کمک بسیاری کرد. با رشد مجدد جنبش زنان در دهه شصت ۸ مارس باردیگر اهمیت بسیاری یافته و تظاهرات بسیاری در اقصی نقاط جهان انجام گرفت. تحت فشار اوج گیری جنبش زنان و حمایت بی دریغ احزاب و سازمانهای چپ عوامل سرمایه داری از جمله سازمان ملل مجبور شدند سال ۱۹۷۵ را به عنوان سال بین المللی زنان اعلام کنند دو سال بعد یعنی در سال ۱۹۷۷ یونسکو ۸ مارس را روز جهانی زن اعلام کرد، که همه ساله در بسیاری از کشورهای جهان هشتم مارس را به صورت های مختلف (تظاهرات- گردهمایی و جشن) گرامی می دارند. در دوده گذشته روز جهانی زن در مقیاسی جهانی به تریبونی افشاگرانه از بی حقوقی علیه لیبرالیسم و سرماییداری و تبعیض جنسی تبدیل شده است. نباید فراموش کرد که نظام سرمایه داری که به دروغ ادعای دموکراسی و آزادی خواهی دارد در درون خود حافظ منافع و سود موسساتی است که از فروش زنان و کودکان سود میبرند.

سرمایه داری با سود جستن از ابزارهای مختلف تبلیغاتی توانسته است ضمن تحریف روز جهانی زن بسیاری از انسانها را فریب بدهد. بطوری که نسل جدید فکر می کند روز زن نه تنها در مخالفت و مبارزه با نظام سرمایه داری بوجود نیامده بلکه آن را جزء افتخارات سرمایه داری می داند. مرور تاریخ مبارزاتی هشت مارس غلط بودن این ادعا را ثابت می کند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری با استناد به مبارزات تاریخی زنان اعلام می دارد روز جهانی زن روز همبستگی طبقاتی در راه مبارزه و کيفر خواست بر علیه نظام ضد انسانی سرمایه داری است، و از تمامی کارگران و فعالین کارگری می خواهد برای احقاق حقوق و زندگی انسانی متحدانه مبارزه کنند.

پیروز باد هشت مارس روز جهانی زن

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری

۱۳۸۵/۱۲/۱۴

www.komite.150m.com

azaditashakol@yahoo.com